Ч. 120. Середа 14 (1) червня 1911. Рік XXI.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

РЕДАКЦИЯ і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 10.

ПИСЬМА приймають ся лиш франковані.

РУКОПИСИ звертають ся лиш на окреме жаданє і за зложенєм оплати почт.

РЕКЛЯМАЦИЇ незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої".

Передплата у Львові в бюрі дневників пасаж Гавсмана 9 і в ц.к. Староствах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року К 2·40
на чверть року К 1·20
місячно . . . . К —·40
Поединоке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року К 5·40
на чверть р. К 2·70
місячно . . . К —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

Вибори до парляменту. — Проґрама праць нової палати послів. — Голоси праси про становище Австро-Угорщини в альбаньскій справі.

Нині відбувають ся вибори до парляменту в цілій Австриї з виїмком Галичи всхідної і Дальмациї, для котрих визначено день виборів на 19 с. м. На 516 послів прийде нині до вибору 456. З західної Галичини буде вибраних 12 послів з міст і 34 послів з двомандатових округів сільских. На тих 46 мандатів зголошено около 200 кандидатів. Вислід виборів, о скілько він буде звістний, подамо в завтрішнім числі.

Як кажуть, то літна сесия парляменту буде розмірно недовга, все-ж таки перетриває найменше 2 тиждні. Новій палаті предложить правительство цілий ряд законодатних проєктів, не тілько фінансових а і социяльно-політичних і економічних. Проєкт суспільного обезпеченя вийде до парляменту зі змінами, зробленими в комісиї попередної палати. Дальше правительство предложить закон про льокальні зелізниці і новелю до каналового закона, котра обійме також реґуляцию галицких рік в широкім обсязі. Канал Дунай-Одра не буде будований, бо християньско-социяльна партия згодилась на рекомпензату в формі двох нових мостів на Дунаю.

Новій палаті будуть в липни предложені також нові войскові закони.

Якби палата послів не показала ся здібною до праці, то в 1912 році наступить відрочене, а може навіть розвязанє. Коли вірити запевненям президента б. палати др. Патая, повторюваним на кождім єго виборчім зборі, то палата буде певно розвязана, коли швидко не ухвалить нового реґуляміну, який зробив би неможливою обструкцию.

Палата збере ся дня 11. липня. До перших актів єї буде належати вибір президиї, спершу провізорично на чотири тиждні, а відтак дефінітивно. До вибору буде проводити президент по старшині, яким імовірно буде др. Фукс.

Поява статї в „Fremdenblatt-ї" про альбаньску справу викликала дуже оживлені толкованя в европейских політичних кругах і в дневникарстві, передовсім турецкім.

Часопись „Sabat" в статї п. з. „Пора пробудити ся" поясняє слова „Fremdenblatt-у" і пригадує приміри Византиї, Індиї, Польщі і Персиї, остерігає Турків перед внутрішними спорами в хвили, коли їх обовязком є подбати про житєві питаня.

По російскій ноті появила ся статя „Fremdenblatt-у". Правительство повинно ужити всїх способів до внутрішних реформ, до чого тепер є найлїпша нагода.

Дневник „Sia" полемізує з „Fremdenblatt ом" і заперечує, немов би торічне повстанє було викликане роворуженєм. Одиноким способом на зрадників вітчини є гнобленє. Сей дневник зачудований, що „Fremdenblatt" пригадує, що католицкі Альбанцї остають під покровом Австро-Угорщини.

Царгородский дописуватель „N. fr. Presse" звіщає з урядових турецких кругів, що Порта в справі статї „Fremdenblatt-у" не буде вимагати урядового вияснення від австрийского правительства, але поручила свому віденьскому амбасадорови, щоби висловив віденьскому кабінетови жаль задля появи сеї статї, опертої на хибних основах. В урядових турецких кругах впевняють, що австрийске правительство повинно би знати, що зовсїм хибні є поговори, мов би Туреччина обходила ся строго з Альбанцями. Впрочім заявляє Порта, що ціла ся справа є менше політична, а радше питанєм такту австрийского правительства.

В Берлині викликала та статя „Fremdenblatt-у" певне зачудованє, бо після переконаня

---

2)

Вествард-Го.

(З німецкого — В. Ґранвілля Шмідта.)

(Дальше).

Далянд повів знову очима по тій малій записцї в ґазеті. Видко, що нараз прийшла єму якась гадка до голови.

Він притягнув чим скорше лодкаря за руку до себе і підсунув єму ґазету. Подивись, Петерзоне, чи читав ти то вже?

Лодкар подивив ся на записку і усьміхнув ся. — Розумів ся! Хибаж я ще тобі того не розповідав? — Таж ми якраз привезли сюди то старе доробайло з Анґлії. Я й мої чотири моряки. Вода до него страшно натікала. В сподї корабля було завсїгди на три стопи глубоко і як би не то, що ми заєдно помпували, то ми не були би могли удержати єго верх води. Впрочім він ще не такий злий. Ну, вісім тисячів корон то все-таки ще красний гріш. Ми приїхали онгоди, причалили онтам коло Тіхзенової верфти, місця де будують кораблї — а то вчера застрайкували всї верфтові робітники. Я лишив ся на корабли за вартового, бо залогу зараз відправили. Розумів ся, що й я покинув роботу, бо страйкуючі стали відгрожувати ся і казали, що поломлять кости кождому, хто би ще лишив ся у Тіхзена на роботі а тоті хлописка звичайно не знають жартів. Але що найкрасше то то, що на корабли нема тепер нікого, хто би помпував воду. Старий Тіхзен онгоди виїхав, кажуть, що до Драмен, щоби там наймити нових людий. Заки він верне, по старій скрини певно лиш забулькотить. Бо скоро лиш баляст замокне, то корабель до кількох годин піде під воду.

— А хибаж на нїм єсть ще баляст? — спитав Далянд байдужно.

— Ми преці задля страйку не могли набір виносити. В нїм єсть двіста пятьдесять тон грубого піску.

— Так богато?

Лодкар випив свою чарку і казав собі подати другу, заким відповів: Богато? Йомфрулєнд була преці завсїгди сильна і мусїла богато баляsту набирати. Впрочім коли ми виїздили з Анґлії, було веремя дуже бурливе і ми мусїли богато баляsту набирати.

— Отже тота барка стоїть далеко від пристанї на рейдї?

— Так. А длячогож ти то питаєш ся?

Далянд споглядав через хвильку задуманий на товариша. — Знаєш, Петерзоне, менї прийшла до голови гадка, як легко могли би ми заробити кілька тисячів корон. Значить ся, коли би ти на то згодив ся і знайшов ще трох або чотирох людий, на котрих можна би спустити ся а котрі би нам помогли.

Лодкар зачав уважно слухати. Очи єго знов хитро засьвітили ся і він нахилив ся до Далянда. — Люди, яких тобі потреба, сидять онтам. Ми їздимо вже три роки разом і я знаю, що на них можна спустити ся.

— Але з них добрі моряки?

— Такі як ти або й я. — Який же твій плян? Говори!

Але Далянд не відповів на то лиш запитав: Колиж ви онгоди приїхали і зараз зійшли зі служби, то на корабли мусить ще преці бути провіянт і вода до питя?

— Авжеж — розумів ся що мало. Сьвіже мясо ми вже по дорозї з'їли. Але прятаного в пушках і сухарів єсть ще досить на корабли.

Далянд споглядав знов через кілька хвиль стовпом в свою чарку. По єго лици видко було, що він над чимсь дуже роздумував. — Ще одно питанє: Чи тото доробайло може ще видержати дорогу до Анґлії? Я гадаю без иншого набору а лиш з тим балястом?

— Чому би нї, Далянде. Коли ми сюди приплили, то могла би тота барка ще раз і назад відплисти, розумів ся, що коли би до неї не натекло богато води.

— За богато вільного місця не сьміє в нїй бути. Чим менше виставала би з води тим лїпше для нас, бо тим менше треба би нам фарби.

Лодкар здивований виднвив ся на Далянда. Не міг зрозуміти, що керманич має на думцї.

— Ще одно, Петерзоне. Чи на верфтї суть шопи, де ховають фарбу?

Лодкар здвигнув плечима. — Я не знаю так докладно тутешні відносини. Але на барці буде ще кілька барилок фарби.

— А чи на верфтї в ночи нема варти?

— Доки Тихзена нема дома, то певно,

тамошних полїтичних кругів Сербія намагає ся в порозуміню з Чорногорою робити Туреччинї як найбільші перепони. Тимчасом берлиньскі круги полїтичні не мають наміру утруднювати положеня Туреччини тим більше, що як запевняють інтереси Німеччини на Балканї не зовсім покривають ся з інтересами АвстроУгорщини. Нїмецке дневникарство займає доси вижидаюче становище і доволї остро критикує статю „Fremdenblatt-у“.

Тимчасом берлиньский кореспондент „N. fr. Presse“, звіщає з урядових нїмецких кругів, що урядова обміна поглядів в альбаньскій справі доси не послїдувала між европейскими правительствами, однак европейска дипльоматия послїдними часами займала ся доволї живо сею справою і наслїдком того дійшло до тихого порозуміня поміж европейскими державами. В альбаньскій справі думають европейскі держави, що Альбанія повинна остати на дальше турецкою провінциєю, однак Туреччина має обовязок як найскорше подбати о втихомирене Альбанії але не гнобленєм, тілько відповідними реформами.

Поки що европейскі держави займають вижидаюче становище.

Новинки.

Львів, 13 червня 1911.

— **В стані здоровля Є. Е. Вп. Митрополита** ґр. Андрія Шептицкого прийшло — як ми вже оногди доносили — до рішучого звороту в напрямі новиого подужаня. В пятницю о півночи горячка спала на 38°, а в суботу о 6 год. рано на 37°1. Живчик виказував рано о 6 год. 84 ударів, а — що дуже важне — є він рівний та правильний. Віддих 24. Горячка, котра як відомо, в день все підносить ся, в суботу до 12 год. в пол. підскочила знов на 38°1, але після норми по 4 годинї пополудни знов почала опадати. Загальний стан хорого добрий. Орґанїзм помимо перебутих важких хвиль знаменито реаґує на недугу, так, що всякі комплїкациї являють ся виключеними. При хорім Митрополитї остає безвпинно его брат ґр. Казимир та один монах чина Бонїфратера. Лїкарі др. В. Кобриньский і проф Вічковский провірюють стан хорого тричі денно, покликуючи в разї потреби инших лїкарів. Крім того дижурує що ночи коло хорого др. В. Кобриньский, якого на случай утоми виручує др. Ем. Зільберштайн.

— **На Ясну Гору!** Подібно як в минувших роках, так і сего року приготовлює ся „Богоміле“ в честь Пресьв. Богородицї на Ясну Гору до Гошова. Люди, що хотять взяти участь в сїм „Богомілю“, зволять зголосити ся до ОО Василиян у Львові, ул. Жовківска ч. 36. Зголошувати ся можна або самим, або через своїх Вир ОО. духовних. Цїна їзди там і назад виносить: зі Львова 4 К 90 с; з Пустомит 4 К; зі Щирця 3 К 90 с; з Миколаєва 3 К 40 с. Від'їзд „Богоміля“ є назначений дня 1 н. ст. липня в суботу рано. Поворот 2 н. ст. липня в недїлю вечером. Близші відомости подасть монастир при замовленю білетів.

— **Знижене цїн зелїза.** Дня 8 с.м. в четвер відбуло ся у Відни пленарне засїдане представників картелю зелїза Першу точку дневного порядку становило: знижене цїн зелїза. Мотивовано се обниженє оглядом на міжнародне положене. Цїни зелїза в Нїмеччинї в послїднім часї опали сильно через непевне положене в огляду на відмову великих союзів і осягнули в Австриї рівність ввозу, а в деяких реляциях навіть перевисшили его. Щоби відперти нїмецкий ввіз, конечним є зменшене цїн австрийского зелїза. Головний директор Кестранек вніс, щоби цїни зелїза знизити о 1 корону на метричнім цетнарі. Против сего виступили були всхідні і угорскі члени картелю. Вкінци прийшло до порозуміня і ухвалено знизити цїни зелїза о 50 с. на метр. цетнарі для західно-австрийских країв, а о 23 с. для всхідно-австрийских країв, а серед них також і для Галичини. На тім самім засїданю, як доносять дневники, прийшло до спорів із за сего, що вальцівню в Терніц набуло „Hütten u. Berggesellschaft“. Заходить отже питане, чи картель буде єствувати і дальше на тих самих умовах.

— **З Дирекциї жіночих шкіл** СС. Василиянок в Станиславові ул. Заболотівска ч. 13—15. Вписи до приватної жіночої семінариї учительскої дозволеної рескр. Є. Е. п. Мінїстра Ісповідань і Просьвіти з дня 30/X 1909 ч. 40.102 і до школи вправ при тій семінариї відбудуть ся перед вакациями дня 27 і 28 червня, по вакациях 30 і 31 серпня.

Вступний іспит на I. рік семінариї відбуде ся перед вакациями 29 і 30 червня, по вакациях 1 і 2 вересня.

— **Смертна кара в Америцї.** Комісия північно-американьского парляменту, розглянувши американьский карний кодекс, признала за відповідне задержати смертну кару. Комісия опрацювала крім сего новий закон, на основі якого кождому засудженому на смерть злочинцеви полишає ся право вибрати собі рід смертної кари. Новий американьский карний кодекс постановляє три роди смертної кари: через повішенє, через розстрілене і через огроене.

— **З Заліщик** пишуть: В недїлю дня 28 мая відбуло ся тут велике торжество, а іменно посьвячене Руской Захоронки. — Брало у нїм участь 8 сьвящеників, 10 СС. Служебниць і понад тисяч народа. Величаво виглядав при такім здвизї похід з церкви до дому Захоронки. — Особлившу увагу звертали на себе півтора сотнї дїтий Захоронки, що зі своїми прапорами, жезлом та лелїями йшли парами під проводом СС. Служебниць на чолї походу.

По довершенім посьвяченю зібрали ся всї участники на площі коло Руской Захоронки.

По молитві промовив до дїтвори о. парох заохочуючи дїтий до пильности, послуху і чемности, та до того, щоби плекали ті ідеали, які в їх серцях будуть защіплювати СС. Служебницї а на які їм безнастанно будуть вказувати прапори, що їх для них нинї посьвячено а іменно любов до Бога, до якої накликують хрести на прапорах, невинність на яку пригадує їх біла краска, та любов до вітчини і ріднї, на яку вказують синьо-жовті ленти прапорів. Опісля промовляли дїти, одна — до пароха а друга до зібраних гостий, почім слїдували співи і забави для дїтий під проводом СС. Служебниць. — З одушевленєм приглядались участники веселій забаві дїтвори і розходячись желали новоотвореній Захоронцї як найкрасшого розцьвіту, лелїючи у серци бажаня, щоби чим скорше, коли не у кождій громадї, то принайменше у кождім місточку Захоронку засновано.

— **Аматорска вистава в Борщеві.** В четвер дня 15 червня с. м. відбуде ся в великій салї Народного Дому в Борщеві заходом кружка драматичного товариства „Руске Касино в Борщеві“ аматорске представлене. Данї будуть „Свати“ звістна штука Гоголя в перекладі Ол. Пчілки. Надто звісний гумористи др. Іл. Боц. виголосить монольоґ „Любов та фербель“ і

що там нема нікого. Та й хто міг би там щось взяти?

— Я! — Далянд сказав то таким рішучим тоном, що его товариш аж засьміяв ся.

— Та говори бо вже, що ти такого придумав — наставав лодкар.

Далянд рад був з того, що его товариш так дуже зацікавив ся і закурював собі поволи свою люльочку. Ну, видиш, Петерзоне, коли ти ще доси не зрозумів, до чого я то все говорю, то для тебе нема ради.

Лодкар усьміхнув ся ніби трохи загніваний. — Та я вже трохи знаю, що ти задумав. Ти хочеш „Йомфрулянд“ відвезти назад до Анґлії, але на що тобі до того фарби?

Далянд усьміхнув ся знову. — Послухайже, Петерзоне, що я тобі тепер скажу. — Отже „Йомфрулянд“ стоїть тепер на рейдї, коло Тихзонової верфти. — Я знаю ту сторону. Якогось судна не потреба, щоби єї затягав, варти на барцї нема а так само нема й на верфтї. — Отже слухай добре! Завтра вечером скоро лиш змеркне ся, прийдеш ти на барку або ще лїпше на верфту і будеш крутити ся близько корабля. А тих чотирох товаришів, про котрих ти говорив, приведеш з собою.

— А чи не було би лїпше, як би з ними ще нинї порозуміти ся.

— Про мене, але мене, о скілько можна, не мішай до того. Справа тоді лїпше удасть ся. Головна річ в тім, щоби ми мали бодай чотирох людий до розпорядимости. — Послухайже дальше! Скоро будемо на кораблї, відчіпимо его — але правда, звідки возьмемо вітрил?

— Вітрила є ще на нїм. Тихзенові люди мали їх якраз поздоймати, але тимчасом настав страйк.

Даляндови аж лекше відотхнуло ся. Ну, то послухай дальше! Правда, „Йомфрулянд“ все ще на біло помальована?

Лодкар потакнув головою.

Скоро понаставляємо вітрила, то наші люди зачнуть судно малювати. Чорної фарби нам конче потреба. Помалюємо барку на чорно і замастимо фарбою єї назву. Я вже маю нову назву для неї: „Вествард-Го“. Так називала ся анґлійска барка, що давнїйше стояла разом в заливі Пуґета.

— Я знаю. На котрій був чорний кухар. Чи не було то в Роял-Родс?

Таки так. Слухай же. Коли би дійстно зміркували, що „Йомфрулянд“ десь щезла і дали би о тім знати до Кап Ліндеснес, щоби нас там задержали, то могли би собі й очи видивити з голови, бо замість білої норвежскої барки „Йомфрулянд“ переплила би туди лиш чорна анґлійска барка „Вествард-Го“. Заким би доглупались, що стало ся, то ми були би вже давно в безпечнім місци.

— Знаменито! — зареготав ся Петерзон і підніс свою чарку. — На таку гадку був би я нїколи в моїм житю не впав. Отже продамо там тото доробайло — що?

— Розуміє ся! Преці наборів не можна вже ним перевозити. Попливемо до якоїсь малої місцевости на анґлійскім побережу або до островів в каналї. Я буду удавати капітана того корабля — а проче вже якось зробить ся.

— А як гадаєш, кілько дістанемо за то доробайло?

— Бодай яких десять до дванайцять тисячів корон.

— Дванайцять тисячів! Тихзен давав преці лиш вісїм тисячів!

На Далянда устах проявив ся ледви замітний усьміх. — Коли на кораблї буде ще яких двіста пятьдесять до триста тон вугля, то той корабель буде чей тілько варт?

— Ба тоді! — Але чоловіче, що ти так по правдї задумуєш? Звідкиж возьмеш триста тон вугля і як їх набереш на корабель? Не можемо преці цїлими днями тут задержувати ся, а скоро Тихзен поверне, буде вже за пізно.

Далянд спер ся лїктями на стіл і споглядав на бесїдника. — На верфтї може неодно змінило ся, але ти преці ще вчера там був. О скілько я з давнїйших часів знаю, має Тихзен зараз коло своєї верфти склад вугля, де держить вугле потрібне до варстатів.

— Правда — притакнув Петерзен. — Они навіть близько корабля, я їх видів з него.

Отже завтрішної ночи виберемо ся на море з триста тонами вугля.

Лодкареви не могло то якось поміститиі ся в голові. — Як же ти годен за кілька годин в ночи, хоч би ми й всї станули до роботи, звести на корабель триста тон вугля?

— То вже моя річ! — відповів Далянд рішучо, а Петерзон не міг більше нїчого від него довідати ся.

Аж пізно в ночи, коли випили ще неодну чарку на добрий успіх свого очайдушного пляну, пішов Далянд до своєї комнати, яку єму господар ще перед тим визначив.

(Конець буде).

„Фелько форисіц“. Чистий дохід призначений на Народний Дім в Борщеві.

— Заходом Товариства „Сільский Господар“ відбуде ся в Самборі в днях 23—27 червня курс ветеринайний під проводом п. Володимира Федоровича, ц. к. старшого ветеринаря повітового з Самбора. Програма сего пятидневного курсу буде отся: 23. червня рано о 8 год. отворене курсу головою самбірскої філії Тов. „Сільский Господар“; потім виклади: „Про будову орґанізму зьвірят господарських“ (практично на живім і неживім); „Дещо з фізиольоґії зьвірят“. — Дня 24. до 25. червня: „Ґіґієна зьвірят (живлене, стайні, гноярні); „Поміч в наглих випадках і лїчене лекших а частих недуг з увзгляднененм домашних ліків“. — 26. червня: „О породах домашних зьвірят“; „Дещо о пошестях з поясненем дотичного закона“. — 27. червня: „Розпізнане здорового мяса з поясненем законних приписів“. Сегож дня по полудни: іспит участників і роздача сьвідоцтв, знарядів і брошур участникам. Замкнене курсу делеґатом Головного Виділу Тов. „Сільский Господар“. Підчас курсу відбувати ся будуть також виклади з области господарства пашного і хову худоби.

Курс сей, який відбувати ся буде в салї „Рускої Бесіди“, єсть приступний для всїх, головно для селян, котрі покінчили бодай народну школу. Бажаючі користати з него, зволять слати свої зголошеня на руки п. Олекс. Ріпецкого, ук. ст. прав в Самборі, ул. Замойского; просимо зголошувати ся вчасно, щоби Виділ філії мав спромогу подбати для участників курсу о відповідне приміщене. — За Виділ філії „С. Г.“ в Самборі: *о. Микола Боберский*, голова. *Олекса Ріпецкий*, секретар.

— Князь злодієм. Свояка італїяньского короля, князя Гумберта Салємі на приказ короля позбавлено сими днями всякої войскової і державної служби, а братя его заборонили ему навіть відвідувати їх. Причиною сего має бути факт, що в маринарскій академії покрадено много річий, а справником сего був кн. Гумберт. Має він тепер 22 літ.

— Півтора міліона на шпитальні цїли. Оногди померла у Відни вдова Мітермаєр, яка записала на шпитальні цїли півтора міліона корон. Повновластник померлої призначив з того міліон корон для Товариства, призначеного до поборюваня рака.

— Товариські прогульки до Італії для оглянення ювилейних вистав в Римі, Турині і Фльоренциї.

Перше галицке підприємство для подорожий і транспорту спілка з обм. пор. у Львові, ул. Костюшка ч. 7 уладжує від 4 до 23 липня с. р. товариску прогульку для оглянення ювилейних вистав в Римі, Турині і Фльоренциї. Підчас сеї подорожи прогулькове товариство оглянє крім сего по дорозі кілька гідних оглянення місцевостий, як Будапешт, Фюме, Абацию, Неаполь, Ґеную, Медіолян і Венецию.

Програма сеї прогульки єсть дуже обширна і ріжнородна, а цїна участи 700 кор. від особи єсть в порівнаню з цїнами подібних прогульок уладжуваних иншими заграничними бюрами подорожі як пр. Thos. Cook et Son і т. п. дуже умїркована, тим більше, що участники відбувати будуть подорож на австро угорских зелїзницях скрізь II. клясою а на кораблях і італїяньских зелїзницях I. клясою, крім сего на весь час мають запевнене поміщене в першорядних найлїпших готелях а підприємство само оплачує за всїх участників всякі инші видатки, як всїлякі вступні такси при оглядуваню вистав і инших особливостий, кошти ріжних прогульок підчас подорожі, кошти повозів і фякрів, датки, „на пиво“ і т. п. З огляду на се думаємо, що з сеї милої прогульки може скористати більше число участників.

Обширні програми цїлої прогульки як і условія висилає висше назване підприємство на жадане оплатно відворотною почтою.

Телеґрами.

Константинополь 13 червня. Часописи заперечують розповсюдненій вчера вісти, немов би турецкий амбасадор у Відни одержав поручене врученя ноти з протестом. Амбасадорови поручено лише, аби в приязний спосіб випитав австрийске міністерство справ заграничних, яке становище займає оно супротив статї „Fremdenblatt-y“.

Константинополь 13 червня. Часопись „Sabah“ гадає, що жаданя Мірдитів, становлячі причину ворохобнї повинні бути розсліджені і о скілько покажуть ся оправданими, увзгляднені.

Париж 13 червня. Після півурядового донесеня, Франция попросила іспаньске правительство, аби подало причини, задля яких видало свої зарядженя що до обсадженя місцевостий Лярраш і Ель-Ксар.

Париж 13 червня. Після урядових вістий французке правительство повідомило держави підписані на альжесіраскім договорі, що не похваляє поведеня Іспанії в Марокку.

Солунь 13 червня. Султан перебуває тепер в Скоплїю. По повороті задержить ся ще два дні в Солуни.

Подорож довкола землї.

Весела товариска гра для науки і забави. Накладом Руского Товариства Педаґоґічного. Львів, 1910. — Цїла гра гарно обдумана. Она незвичайно цїкава, займаюча, а до того дуже навчаюча. Складає ся з трех частий: 1) землї, на якій означені головні місця, до котрих мають загостити подорожні, 2) гранки, призначеної до киданя і 3) чотирох подорожних: піхотинця, наколесника, самоїздника і козака. Подорожні виїздять рівночасно зі Львова, з площі сьв. Юра і по довгих пригодах в подорожи довкола землї, вертають назад до Львова перед Бурсу Р. Т. П. на ул. Потоцкого. Гра незвичайно складна і вправляє знамеинто думанє і память. Надає ся дуже до забави дїтий, а навіть старших. При тім звертає увагу на розбудженє патриотичних чувств грача. Девіза гри така: „Їдьте, любчики в сьвіт, навчайтесь в чужих людий розуму і вертайте чим скорше домів, просьвічати рідну любу Україну.

„Щоб і ми, як другі в сьвітї,
Засияли у просьвіті,
Шляхом поступу ішли,
А навчившись між чужими,
Працювали над своїми,
Кращу долю віднайшли“.

Рух поїздів зелїзничих

обовязуючий з днем 1 мая 1911 р. після часу середно-европейского

ЗАМІТКА. Поїзди поспішні визначені грубим друком. Нічні години від **6·00** вечером до **5·59** рано суть означені підчеркненим чисел мінутових.

Приходять до Львова

на головний дворець:

З Кракова: **2·22**, 5·50, 7·30, **9**, 10·15, **1·30**, **2**, 5·48, 7·15†) **8·25**, 9·50.
†) з Мшани від 15/6 до 30/9 включно що дня.
З Підволочиск: 7·20, 11·55, **2·10**, 5·40, 10·10†), 10·30.
†) з Красного.
З Черновець: 12·05, 5·45†), 8·05, 10·25*), 2·05, 5·52, **6·26**, 9·34
*) із Станиславова. †) з Коломиї.
З Стрия: 7·28, 11·40, 4·25, 6·45, 10·19 §), 11·00.
§) Від 18/6 до 10/9 включно лиш в неділї і р. кат. сьвята.
Самбора: 8·00, 9·58, 1·40, 9·00.
З Сокаля: 7·33, 1·26, 8·00.
З Яворова: 8·15, 4·30.
З Підгаєць: 11·15, 10·20.
З Стоянова: 10·04, 6·30.

На Підзамче:

З Підволочиск: 7·01, 11·35, **1·55**, 5·16, 10·13, 9·52†)
†) З Красного.
З Підгаєць: 7·26*), 10·54, 6·24*), 9·57, 12·00§)
*) З Винник. §) З Винник в суботу і неділю
Зі Стоянова: 9·42, 6·11.

На Личаків:

З Підгаєць: 7·10*), 10·38, 6·08*), 9·41, 11·44§).
*) З Винник. §) З Винник в суботу і неділю.

Відходять зі Львова

з головного двірця:

До Кракова: **12·35**, 3·40, **8·22**, 8·45, **2·30**§), **2·45**, 3·50*), 5·46†), 6·05, **7·00**, 7·30, 11·10.
*) до Ряшева, §) від 1/6 до 15/9 включно щодень, †) до Мшани.
До Підволочиск: 6·15, 1?·40, 2·35†), **2·18**, 8·46, 11·13.
†) до Красного.
До Черновець: **2·50**, 6·10, **9·15**, 9·37, **2·20**, 3·05*), 6·29†), 10·48.
*) до Станиславова, †) до Коломиї.
До Стрия: 6·00, 7·30, 10·02§), 1·45, 6·50, 11·25
§) Від 18/5 до 10/9 включно лиш в неділї і рим. кат. сьвята.
До Самбора: 6·35, 9·05, 3·40, 10·40.
До Сокаля: 7·35, 2·28, 7·49, 11·35*).
*) до Рави рускої (лиш в неділї).
До Яворова: 8·20, 6·00.
До Підгаєць: 5·58, 6·16.
До Стоянова: 7·50, 5·20.

З Підзамча:

До Підволочиск: 6·30, 11·00, 2·52†), **2·33**, 9·09, 11·33.
†) До Красного.
До Підгаєць: 6·12, 1·30*) 6·30, 10·40§)
*) До Винник. §) До Винник в суботу і неділю
До Стоянова: 8·12, 5·38.

З Личакова;

До Підгаєць: 6·31, 1·49*), 6·51, 10·59§)
*) До Винник. §) До Винник в суботу і неділю.

За редакцію відповідає: Адам Крехонецкий.

З друкарні В. Лозиньского під зарядом І. Недопада. (Телефона ч. 527).